

מסורת הש"ס

(א) [נ"ל חמשים חמשים ומאה
בין כר. רש"ל, (ב) נ"ל במקום
שכותבין, (ג) יסוב על זה תמלא
כתוב"ט,

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

מי שהיה נשוי פרק עשירי כתובות צג.

החזיק בה יכול לחזור בו. אם לא נתן
ההקדקע נקנה בחזקה כי א"ל חזק וקני
עומ לאחר זמן ומשהחזיק בה נחייב
קיערי. מלא קשרים: סכרת וקבילת.
נחצית

עסיקין יעד שלא החזיק בה יכול לחזור בו
משהחזיק בה אינו יכול לחזור בו משום דאמר
ליה חייתא דקיסרי סברת וקבילת ומאימת
מחזיק בה מבי דייש אמצרי איכא דאמרי
אפי' באחריות נמי דאמר ליה אחוי מירפך
ואשלים לך: **מתני'** ימי שהיה נשוי שלש
שנים ושלט כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים
ושל זו שלש מאות ואין שם אלא מנה חולקין
כשזהו היו שם מאתים של מנה נוטלת חמשים
של מאתים ושל שלש מאות שלשה שלשה
של זהב היו שם שלש מאות של מנה נוטלת
חמשים ושל מאתים מנה ושל שלש מאות
שלשה של זהב וכן ג' שהמילו לכים פיהתו או
הותירו כך הן חולקין: **גמ'** של מנה נוטלת
חמשים תלתין ותלתא ותילתא הוא דאית לה
אמר שמואל בכותבת בעלת מאתים לבעלת
מנה דין ודברים אין לי עמך במנה אי הכי
אימא סיפא של מאתים ושל שלש מאות
שלש שלש של זהב תימא לה הא סלקת
נפשוך מינה משום דאמרה לה מדין ודברים
הוא דסליקי נפשא: היו שם שלש מאות
וכיו': של מאתים מנה שבעים וחמשה הוא
דאית לה אמר שמואל בכותבת בעלת שלש
מאות לבעלת מאתים ובעלת מנה דין
ודברים אין לי עמכם במנה רב עיקב מנהר
תפיקו משמיה דרבנא אמר רישא בשתי
תפסות וסיפא בשתי תפסות רישא בשתי
תפסות דנפלו שבעין וחמשה בחד זימנא
וימאה ועשרים וחמשה בחד זימנא סיפא
כשתי תפסות דנפלו שבעים וחמשה בחד
זימנא ומאתים ועשרים וחמשה בחד זימנא
תניא זו משנת רבי נתן ירכי אומר אין אני
רואה דבריו של רבי נתן באלו אלא חולקות
כשזה: וכן שלשה שהמילו: אמר שמואל
שנים שהמילו לכים זה מנה זה מאתים
השכר

אִיכָּה דְאֶמֶר אֲנִי

ובאחריות וכן אית לן למימר שאין צדחתו לקנות אלא
ובכסם מושיפין מכל ערעור ואע"פ שיהי מחזור לו לבסוף כשגולה
הפרישית גבי שלח באחריות אלא נחא ליה לליקו כדמיא ודיינא:
ח"מ הא ס"ל דאין נפשו רבו. לא ידעוהו אמאי לא צונו כגון
שכתבו בעלת שלש מאות ובעלת מאתיים לבעלת מנה דהו
יבדקוהו אין לו עמך בעשרים ותשעים: (לעיל) **ובן** ש"ש שהשיאו
יבנים. לא הו' ממש דמיתא דרשיא דהכא כל אחד נוטל לפי מעותיו
דבריו מנהגאל פי' דלכאנא כדמיתא קאי: **דאמרה** דה' פ"ן
יבדקוהו אמאי דרשיא רבו. לא יאיתפרש שפיר עשמה דה' מיתלת:
בכחותבת בעלת שלש מאות. לא ידע רבי מאי קמ"ל מתמיתין:
רב אימר אין אני רואה דבריו ש"ר נהן בארז אלא
שחולקות בשות. פי' ר"מ ק"ל בזה הלכחא כרבי ואי אפשר לעמוד
יבדקוהו זמן שיש סע שלש מאות שחולקות בשות בעלת מאה ובעלת
מאתים מאה ובעלת שלש מאות מאה לפי שמדת דקוק בזה אלא
העמידט דברי רבי שאמר שחולקות בשות כל מנה ומנה נוטלות
בשות הלכך חולקין כל עוזין המת בששה חלקים של מנה נוטלת
חלק אחד ושל מאתיים שני חלקים ושל שלש מאות ג' חלקים כל
אחת

השכר

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

יב א ב מ"י מ"ט מהל'
מסירה הל' ב טוש"ע
ח"מ סימן רכו סעיף ה'
ב ג ד מ"י מ"ט מהל' אישות
הל' ח ופ"כ מהלכות מלוה
ולוה הל' ד ופ"כ א שם הלכה
א סתם עשין מה וד טוש"ע
ח"מ סימן ט' סעיף יח
וטוש"ע ח"מ ט' סעיף יח
(ונכר אלפס ביאר כל הקנינה
בנעמקה ובאריכות בנכונות):

פּוֹת רִי"ד (המסך)

[illegible]